

Česká společnost ornitologická

DOPORUČUJE

RADOST Z POZOROVÁNÍ PTÁKŮ V LESE

KLAUS
NOTTMAYER

OBJEVUJTE S GRADOU

64

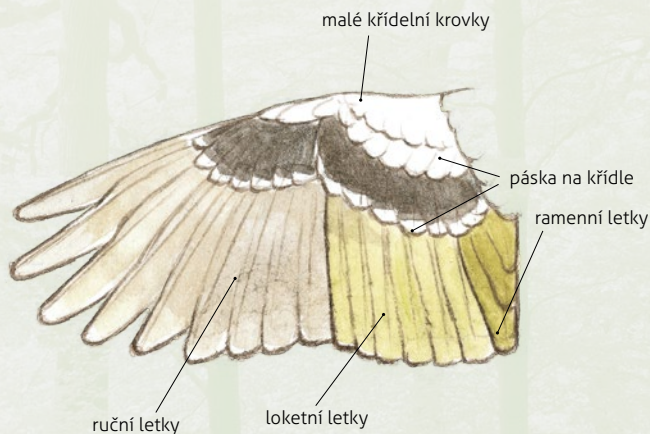
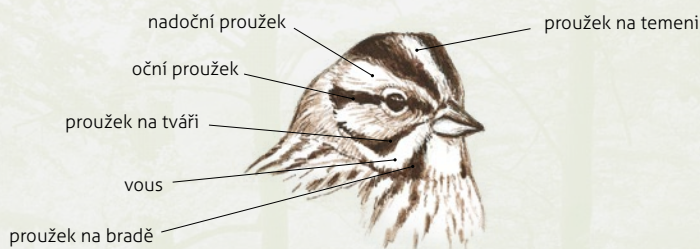
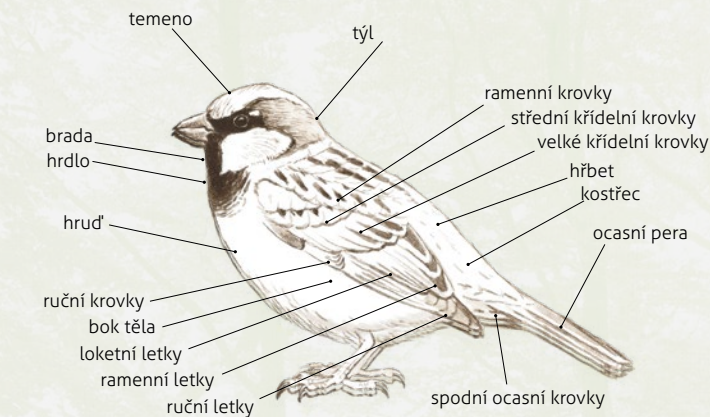
DRUHŮ
PTÁKŮ

GRADA®

Je dobré vědět,

JAK SE CO NA PTÁČÍCH JMENUJE

KLAUS NOTTMAYER

RADOST Z POZOROVÁNÍ PTÁKŮ V LESE

OBSAH

06 NA VÝPRAVĚ ZA PTÁKY

- 6 *Tesař v zimním lese*
- 6 *Pro samé stromy nevidíme les*

08 NENÍ LES JAKO LES

- 8 *Les je víc než jenom stromy* – 8 *Hospodářský les*
- 9 *Nízký a vysoký les* – 9 *Světlo a půda*
- 10 *Mezery v lese* – 10 *Užitek a využití*
- 11 *Les a ptáci* – 11 *Aktuální situace ptáků v lese*

12 NASTRAŽTE UŠI!

- 12 *Bez pomoci sluchu to nejde* – 12 *Vždy s klidem*
- 12 *Naslouchání* – 12 *Naučte se poznávat hlasy ptáků*
- 12 *Kdo jak zpívá?* – 13 *Když spatříte zpěváka*
- 13 *Jenom publikum*

14 SPOLEČNĚ K CÍLI

- 14 *Komunita* – 15 *Podpora od „ptáčkařů“*
- 15 *Vedení seznamů* – 15 *Domovská lokalita*
- 15 *S rodinou*

16 VYBAVENÍ

- 16 *K poslechu* – 16 *K zaznamenání*
- 17 *Jen pro profesionály* – 17 *K pozorování*
- 17 *Otázka cviku* – 17 *Tip pro obrýlené*

18 PTÁKŮM NA STOPĚ

18 Jizz – 18 Silueta

18 Nápadné znaky – 18 Sherlock Holmes v lese

19 Hlavní stopa – 19 Zbytky potravy

20 VÝBĚR DRUHŮ

20 Ptáci, které určitě uvidíte – 20 Ptáci, které pravděpodobně uvidíte

20 Ptáci, které uvidíte se štěstím

21 S trochou štěstí navíc

23 PTÁCI V LESE

25 PTÁCI, KTERÉ URČITĚ UVIDÍTE

46 Les a jeho stromy

63 PTÁCI, KTERÉ PRAVDĚPODOBNĚ UVIDÍTE

86 Naše představy o lese

99 PTÁCI, KTERÉ UVIDÍTE SE ŠTĚSTÍM

110 Rozmanitost stojí za ochranu

129 S TROCHOU ŠTĚSTÍ NAVÍC

133 ZÁVĚREM

134 Užitečné adresy a informace

135 K dalšímu čtení a poslechu

136 Rejstřík

138 Autor; zdroje fotografií

NA VÝPRAVĚ ZA PTÁKY

TESAŘ V ZIMNÍM LESE

Je začátek března a já se vydávám do malého lesa, abych se tu porozhlédl po hnízdech dravců. Káňe lesní, jestřáb lesní, luňák červený a jiní draví ptáci budují svá velká hnízda většinou vysoko v korunách stromů. Když na stromech nejsou listy, nalezneme je snáze. Roční období je tedy perfektní, počasí chladné. Mezi vysokými štíhlými buky se terén svažuje až do údolí, kde tiše bublá potok, a na druhém svahu zase stoupá nahoru. Všude, kde se v bukovém lese vyskytují mezery, stojí roztroušené javory, keře černého bezu a také cesmíny obecné. Staré silné duby na okraji lesa ve větru tiše pohupují svými bizarně zkroucenými větvemi. Hledání hnízd dravců vyžaduje spoustu času. Pohledem neustále tékám mezi špičkami stromů a vlastníma nohama. Při této činnosti totiž existuje velké riziko, že klopýtnete, uklouznete, nebo dokonce upadnete. Na sklonku zimy nebo časně zjara je možné snadno vypátrat také datlovité ptáky. Bývají aktivní na počátku roku, často se ozývají dost hlasitě a typické bubnování patří k dobře slyšitelným způsobům toku. Když chtějí zaimponovat samicám, tloučou samečci datlovitých do větví, nejlépe dutých, aby byl zvuk co nejhlasitější. Tok může trvat velmi dlouho. Odborníci často vtípkují, že tyto ptáci mají dlouhé námluvy, a proto pozdě hnízdí.

Z jednoho koutu lesa zřetelně zaslechnu bubnování nějakého pilného tesaře. Zvuk se v zimním tichu nese do velké dálky. Oproti toku zní tlumeně a poněkud upraveně – tady se něco buduje! Slyším zvukový projev, jeho původce však nevidím. Při výpravách za ptáky tedy udává směr hlavně sluch. Jako ohnisko zdroje těchto zvuků nakonec identifikuji středně velký buk přímo naproti mně. Opatrně ho obejdu a u jeho paty skutečně

najdu tenké světlé třísky, musejí tedy být čerstvé. Nijak zvlášť vysoko, možná ve čtyřmetrové výšce, také uvidím dutinu, která je očividně nová.

Ale kde je pan tesař? Nemohu uvěřit svému štěstí, když se najednou objeví dlátovitý zobák strakapouda velkého a začne důrazně odsekávat další třísky. Za okamžik se ukáže i hlava, neboť každý datlovitý pták při práci neustále sleduje okolí – stává se svým vlastním bodyguardem. Když si mě všimne, okamžitě za hlasitého křiku vyletí z dutiny pryč. Pronikavé volání vnímám jako stížnost na zvědavého rušitele. Takové pozorování je bez náročného vyčkávání v pracně vybudovaném úkrytu velmi vzácné. Je to milé překvapení, které se přihodí většinou právě tehdy, když s tím člověk nepočítá a když se za takovýmto zážitkem cíleně nevzdává. Mějte tedy neustále otevřené oči a nastražené uši. V lese není nikdy nuda!

PRO SAMÉ STROMY NEVIDÍME LES

Les je plný stromů, to nemůže nikdo popřít. Úvodní rčení nám trefně říká, že máme často zkreslený pohled kvůli velkému množství detailů. Nevnímáme celek, protože nám prostě schází potřebný nadhled.

Platí to však i pro pozorování ptáků? Bohužel ano. Pozorování ptáků v lese není pro ty, kdo mají naspěch nebo jsou nedočkaví. Vyžaduje totiž hodně času a trpělivosti.

Ptáky můžeme nejlépe pozorovat, když mezi námi a jimi nestojí žádná překážka, a nic nám tedy nebrání v rozhledu. Sice si od nás i tak drží odstup, ale u řeky, na loukách a polích, na břehu jezera, na pobřeží a ano, také v horách – všude se jim můžeme dostat blíž k tělu s drobnou technickou pomocí (str. 16), aniž bychom je vyrušili nebo vyplašili. Abyste viděli co nejlépe, je samozřejmě také dobré

Strakapoud velký

nedívat se proti světlu a vyhnout se výpravám v dešti. To je důležité především u létajících ptáků. Ve městě, na zahradě a v parku se nám ptáci mohou jen stěží vyhýbat a jsou na nás zvyklí. Dokonce se k nám záměrně přibližují, například u krmitka. To je skvělá příležitost k pozorování!

V lese je to však jiné. Pohled nám zde zakrývají stromy. Každému, kdo se chce ukrýt před zvědavými pozorovateli, skýtá les nekonečně mnoho možností – v korunách stromů nebo nad nimi, v listoví nebo za jednotlivými listy, na druhé straně kmenů, v dutinách či puklinách. A to všechno dokonce bez nutnosti odletět pryč nebo vzbudit pozornost. Když se nám k nějakému ptákovi přece jen podaří přiblížit, i tady v lese samozřejmě uletí. V nejhorším případě si toho vůbec nevšimneme. Navíc nám pozorování komplikuje i fakt, že je v lese méně světla. To platí i v zimě, kdy jsou v listnatém lese stromy holé. Pod hustou střechou z listů potom panuje ještě větší tma. Obecně je tu tedy vidět mnohem hůře a barvy se také jeví jinak.

Chodíme-li se procházet do lesa, pak také víme, že se nemůžeme zcela věnovat jen vyhledávání a sledování ptáků, protože se musíme dívat pod nohy mnohem více než mezi poli, na pláži nebo na stezce podél břehu. Proč bychom tedy přesto měli pozorovat ptáky v lese, když je to tak obtížné? Protože to stojí za to! Mezi stromy na nás čekají mimořádná dobrodružství, les přináší vždy a všude malé zázraky. Je to doslova výzva a za každým stromem se může skrývat nějaké překvapení. Naštěstí se i v lese vyskytuje dostatečné množství druhů, které lze snadno poznat podle zvukového projevu nebo také pouhým okem – od kosa černého a strakapouda velkého až po holuba hřivnáče a budníčka menšího. Přesně tyto druhy má kniha obzvláště vyzdvihnout a prostřednictvím praktických tipů a poutavého popisu jejich způsobu života vám usnadnit cestu, jak se k nim přiblížit. Naučíte-li se poznávat alespoň část lesních druhů ptáků, dokážete také mnohem hlouběji porozumět tomu, co mnohde bývá nazýváno biodiverzitou nebo rozmanitostí druhů.

NENÍ LES JAKO LES

LES JE VÍC NEŽ JENOM STROMY

Mnoho stromů pohromadě tvoří les. Ze spojení velkého množství organismů totiž v přírodě často vzniká něco nového. Jednotlivé stromy v lese se od sebe velice liší. Nejen svým druhem, ale také věrům, stářím, stanovištěm a mnoha dalšími faktory. Společné prvky představují kořeny, kmen, větve, koruna a listy. Stromy v lese se podobají domům s několika poschodími. Nejnížší patro představuje sklep, tedy kořeny, nejvyšší střeška, tedy koruny stromů. Stejně jako společnost můžeme tedy také les rozdělit do jednotlivých vrstev, jen se zde jedná o vertikální strukturu vegetace. Díky tomu, že stromy rostou do výšky (u nás přibližně do 50 metrů), vzniká doplňkové prostředí k životu, nová dimenze, která v otevřené krajině chybí.

K lesu však nepatří jen vysoké stromy, ale také malé stromky a semenáčky, houštiny a keře, kvetoucí rostliny, houby, mechy, lišejníky, kapradiny a mnoho dalšího. Žijí tu také velcí i malí živočichové, od jelena evropského přes ptáky až k drobnému, ale činnorodému hmyzu, jako je lýkožrout smrkový. Nesmíme zapomenout ani na nespočet v podstatě neviditelných mikroorganismů. Všichni tyto obyvatelé lesa společně vytvářejí neobyčejný ekosystém.

HOSPODÁŘSKÝ LES

Celkově vzato je dnes většina lesů hospodářských. Podobně jako v zemědělství zde dominují hospodářsky využívané plochy, jen místo kukuřice nebo pšenice se v lese pěstují stromy. Doba mezi výsevem semen a sklizní se však velmi silně liší, alespoň co se týče

Nízký les

Bukový les na jaře

celkového času pro člověka. Z hlediska jejich přirozeného stáří se stromy naopak „sklízejí“ velmi brzy. Zatímco zpravidla jednoleté rostliny na polích se sečou a svázejí až na konci vegetační doby, stromy v hospodářském lese se přirozenému konci svého života ani nepřiblíží. Přesněji řečeno, nedočkají se ho nikdy.

NÍZKÝ A VYSOKÝ LES

Jaké organismy v lese mohou žít, kde a jakým způsobem, to velmi závisí na konkrétním lese. Jedná se o vysoký, respektive vysokokmenný les, nebo les nízký, tedy výmladkový? Jsou stromy v lese různé staré, nebo mají víceméně stejný věk?

Dříve představoval velmi rozšířenou užítkovou formu nízký les. Stromy zde byly postupně odřezávány a vznikala jedna holá plocha za druhou. Takto zpracované plochy pak zase dorostly, nicméně většinou pouze na deset nebo dvanáct let. Bylo to možné díky schopnosti některých dřevin tvořit nové výhony, respektive pařezové výmladky, často s několika kmeny, z nichž později vyrostl speciální výmladkový les. Takový les pak vypadal všelijak, na sousedících plochách se vyskytovaly stromy různého stáří, mlaziny, keře nebo kvetoucí rostliny. Rozhodující bylo, kdy byly jednotlivé plochy naposledy pokáceny. To záviselo také na majiteli. Jeden z důvodů pro toto využití představovala potřeba

užitkového dříví k topení. Nízký les ovšem vyžadoval především ruční práci. I kvůli tomu je cílem moderního lesního hospodářství vysokokmenný les. Na velké ploše se má nacházet co nejvíce stromů podobného stáří. Tak je možné v lesním hospodářství s relativně malými náklady rychle sklízet stromy, které stojí blízko u sebe a mají stejnou délku a tloušťku. Vysokým lesem se však mohou stát i přirozené formy lesa. Existuje také mnoho smíšených forem, kde rostou vedle sebe na jedné ploše stromy různého stáří a žádná věková kategorie není dominantní. Na takových místech kácení stromů neprobíhá plošně, ale omezuje se často na malé skupiny nebo jednotlivé stromy.

SVĚTLO A PŮDA

Druh lesa závisí na dvou faktorech – na světle a na půdě. Stromy míří vstříc životně důležitému světlu. V lese bojují všechny rostliny o to, aby si světla opatřily co nejvíce, neboť ve stínu se většinou špatně roste. Přirozené lesy, především bučiny, mají nespornou tendenci směrem nahoru houštovat. Dalo by se říci, že les chce mít stromů co nejvíce. Podrost a mladé stromy však mají šanci vyrůst pouze tehdy, pokud se vytvoří mezera. Půda je pro les stejně důležitá jako vzduch a slunce. Růstovou formu druhů, jež se zde

vyskytují, určuje vlhkost půdy a podíl humusu nebo hornin v podobě štěrku či kamení. Pro druh a složení lesa je rozhodující také druh hornin, propustnost půdy pro vodu a mnoho dalších faktorů.

MEZERY V LESE

Ideální les sestává z velkého počtu stromů různého stáří. Přirozený les obsahuje mnoho mezer a holých míst, díky kterým může vzrůstat rozmanitost druhů. Holiny mohou vzniknout působením bouří, horka, požárů, námraz či zatížení sněhem, příčinou jejich vzniku však také bývá přirozené stáří a odumírání stromů. Les ovlivňují i býložravci a brouci, kteří různými způsoby poškozují porost. Dříve to byl především nosorožec srstnatý, dnes se jedná spíše o srnce a kůrovce.

UŽITEK A VYUŽITÍ

Les je v první řadě neobyčejně bohatým místem, co se týče přírody i velkého množství druhů. Ukládá se zde voda, biomasa a oxid uhličitý. Les funguje jako přírodní filtr vzduchu a je považován za plicí světa, i když je to trochu nadnesené. Drží pohromadě půdu, chrání člověka před jejími sesuvy a postupně vytváří vrstvy cenného humusu. Jestli chcete vidět, jak to vypadá, když člověk zlikviduje les, aniž by zasadil nové stromy, navštivte souostroví Kornati u chorvatského pobřeží.

Ostrovy, které byly dříve hustě zalesněné, dnes zůstaly téměř úplně bez stromů. V důsledku nešetrného kácení lesů, které zde probíhalo po celá staletí, vlivem eroze a působením větru a slunce zůstala půda zkrasovělá a vysušená. Nový les zde téměř nemá šanci vyrůst.

Už je tomu zkrátka tak, že les přináší užitek člověku. Dříve byl plný lovné zvěře a stavebního dřeva. Dnes vedle lesního hospodářství slouží především k rekreaci a tento trend neustále nabírá na síle. Problém však nepředstavuje pouze využívání lesa. Citlivým druhům, k nimž patří například čáp černý, mohou ublížit také cyklisté, turisté či milovníci táboření.

Aktuální dramatická situace způsobená dlouhými obdobími sucha a velké ztráty především jehličnatých stromů nás nutí podívat se na les novými očima. Co můžeme dělat s velkým množstvím nově vzniklých mezer v lesích v dobách klimatických změn? Obezřetní a také prozíraví odborníci radí to, co je i tak snadné uhodnout – nic. Odborně řečeno se jedná o sukcesi. Přirozeně dorůstající stromy a rostliny časem vytvoří nový les, který možná bude lépe „vědět“, jak se dá žít v době změněného klimatu. Existují i vědecké důkazy, že se ohroženým nebo ustupujícím druhům obzvláště dobře daří na místech, kde člověk nechal na lesu samotným, aby se stal novým lesem.

LES A PTÁCI

Když se chceme dívat po ptácích, měli bychom si les důkladně prohlédnout. Nacházíme se uprostřed lesa, nebo na jeho okraji? Je les malý, nebo velký, hustý, nebo plný mezer? Jsou stromy stejně staré, nebo mají různý věk? Jaký je podíl jehličnatých a listnatých stromů? Jednotlivé druhy ptáků obsadily různé vrstvy lesa a často je osídlují odděleně od ostatních. Dlask tlustozobý je například typickým ptákem stromového patra, stejně tak i datlovití ptáci, pěnicovití zase upřednostňují patro keřové. Některé druhy ptáků nemají v oblíbeném hustém lese, ale spíše okrajové části. Přejít mezi hustým lesem a otevřenou krajinou je totiž pro mnohé z nich velmi atraktivní. Stromy poskytují ochranu a prostor pro velká a těžká hnízda. Potravu si pak tyto ptáky hledají na otevřených polích, u vody a v horách a odnášejí si ji do lesa. Již z výběru druhů v této knize je patrné, že existuje mnoho takových „pendlerů“, od káně lesní a luňáka červeného až po nejmenší zpěvné ptáky, k nimž patří například sýkora babka. Existuje jen několik málo druhů, které žijí skutečně pouze v lese: patří k nim především čáp černý, jestřáb lesní, někteří datlovití nebo králíček obecný. Ať už se však jedná o pendlera, nebo o čistě lesního ptáka, všem těmto druhům les nabízí jedinečné a důležité prostředí k životu.

AKTUÁLNÍ SITUACE PTÁKŮ V LESE

Ptáci, jejichž život se odehrává v listnatých lesích, vykazují víceméně příznivý vývoj. Patří k nim mimo jiné strakapoud prostřední, žluna zelená a holub doupanák, kteří hnízdí v dutinách. Tito ptáci mají užitek z toho, že již několik let zůstává v lese ponecháno více starého dřeva, není tedy všechno špatné. Zvyšuje se také počet sýkor koňader a brhlíků lesních. Populace jiných druhů se zase naopak zmenšují, jedná se například o budníčka většího a pěnici slávikovou. Oba tyto druhy dávají v době hnízdění přednost mladému lesnímu porostu s výrazným keřovým patrem. Pokud je les silně prokácený nebo se v něm vyskytuje jen málo stromů různého stáří, naleznou zde dostatek míst k hnízdění.

Vymírání smrků

Bilance druhů, které preferují jehličnaté lesy, vypadá různě. Radost nám dělá vývoj stavu u králíčka ohnivého, počty hýla obecného a šoupálka dlouhoprstého se po mírném poklesu stabilizovaly. Početnost sýkory uhelníčka i sýkory parukářky rovněž zůstává stabilní, u králíčka obecného se snižuje, důvody jsou však víceméně neznámé.

Stav druhů, které nelze jednoznačně zařadit do jehličnatého nebo listnatého lesa, je rovněž stabilní, například u pěnkavy obecné, drozda brávníka a po menším poklesu také u mlynářika dlouhoocasého, nebo jejich početnost roste – mírně pozitivní trend vykazují třeba početní stavy červenky obecné či drozda zpěvného, výrazněji se dokonce zvyšují počty strakapouda velkého, sojky obecné nebo krkavce velkého.

V posledních letech se v našich lesích odehrávají takové změny, jaké tu nebyly už od nepaměti. Týká se to hlavně smrkových hospodářských lesů, ale také lesů listnatých. Zejména poškozené smrky se kácí v obrovských areálech. Tato situace přináší rozsáhlé změny zásadních životních podmínek především pro ptáky v jehličnatých lesích. V současné době můžeme pouze spekulovat, co se stane s jejich populacemi v blízké i daleké budoucnosti. Mnoho odborníků se domnívá, že by pro lesy, ptáky a také pro klima bylo nejlepší, kdyby se poškozené lesní plochy znovu pečlivě a co nejpečlivěji způsobilým osázely.

NASTRAŽTE UŠI!

BEZ POMOCI SLUCHU TO NEJDE

Pozorování ptáků v lese je náročné. Potřebujeme k němu nejen oči, ale ve velké míře také uši. Často se stává, že nějakého ptáka slyšíme dlouho předtím, než ho uvidíme. Nikde jinde se ho nenaučíme poznávat tak dobře jako právě v lese. Ptačí zpěv je totiž elementární a neodmyslitelnou součástí lesního života.

Německý zoolog a spisovatel Alfred Brehm, který žil v 19. století, konstatoval, že právě zpěvní ptáci propůjčují básněn o lese ta pravá slova a k nim dokážou nalézt ten správný zvuk. Právě proto se nám v lese tolik líbí. Přicházíme-li na jaře z pole směrem k lesu, okamžitě si všimneme velkého rozdílu. Ptačí zpěv zní z lesa obzvlášť hlasitě a nelze ho přeslechnout. Tam uvnitř totiž skutečně zpívá mnohem více ptáků než ve volné krajině. S některými druhy se však setkáme pouze mimo les, kde jsou ptáci většinou velmi dobře vidět a slyšet. Přesto se les pyšní větší rozmanitostí druhů i větším počtem ptáků. V místech, kde se nachází mnoho stromů, se zkrátka vyskytuje více jedinců.

VŽDY S KLIDEM

V lese není vidět nijak daleko, ve výhledu nám vždy brání stromy, větve a listy. Dělejte tedy krátké a pomalé kroky a zůstávejte čas-to stát na místě, nebo si sedněte a počkejte, co se bude dít. Krásné chvíle si můžete užít i tak, že se v lese prostě jen posadíte a budete poslouchat hlasy ptáků, jako byste byli na koncertě – se vstupem zdarma.

NASLOUCHÁNÍ

Abyste objevili ptáka, kterého slyšíte, je důležité poznat správný směr a vzdálenost, odkud se ozývá. Zde pomůže pouze procvičování v praxi.

Uvedeme si konkrétní příklad. Skutečně komplikovaným druhem je lejssek šedý – malý šedý pták, který se často ukrývá v korunách

stromů za hustým listovím. Má slabý a velice nenápadný hlas. V průběhu jedné obchůzky lesa jsem ho najednou zřetelně uslyšel. Když jsem se podíval směrem, odkud vycházely zvuky, všiml jsem si spěšných pohybů dvou malých ptáčků. Bylo to na okraji lesa u potoka s mladými olšemi. K mému překvapení jsem objevil malou dutinu ve stromě s dvěma čínorodými lejsky šedými. Najít takové hnízdiště v několikametrové výšce a mít možnost ho pozorovat pěkně z cesty ovšem bylo jen dílem náhody. A štěstí. Kromě hnízdní budky jsem lejska šedého nikdy tak dobře neviděl hnízdit. Tohoto nenápadného ptáka jsem však mohl objevit a pozorovat jen díky tomu, že jsem se vypravil za jeho hlasem. Klíčová je zde zvuková lokalizace, tedy schopnost pomoci sluchu určit směr, odkud se ozývá ptačí zpěv – to je tou kouzlo. Pro začátek je možná nejlepší poslouchat se zavřenýma očima a pak se pomalu vydat za zvukem. Důležitý aspekt představuje rozpoznání zpěvu, není to však nezbytně nutné, když zpěváka nakonec i uvidíte.

NAUČTE SE POZNÁVAT HLASY PTÁKŮ

V první řadě byste měli vědět, že důležité je správné roční období. Mnoho zapálených začátečníků si (právem) stěžuje na zmatek v ptačích hlasech, který panuje na jaře. V určitých obdobích zpívá najednou tolik ptáků, že je nedokáže všechny rozlišit dokonce ani zkušený ornitolog. Překvapivě se tedy pro úspěšný start hodí nejvíce zima. A který pták se ozývá v zimním lese? Červenka obecná. Červenky zpívají v lese i tehdy, když panuje ukrutný mráz a listnaté stromy jsou úplně bez listů. Chcete-li se tedy rychle naučit poznat zpěv červenky, vydejte se do lesa v zimě a hned budete znát první ptačí hlas.

KDO JAK ZPÍVÁ?

Pokud chcete přijít na to, ke kterému ptákovi náleží která písnička, musíte se vydat hledat

Pěnkava obecná, sameček

a následovat zpěv. Uši vám udají směr, očima už musíte „jen“ sledovat. V lese to sice není tak úplně snadný úkol, s trochou trpělivosti a touhy po dobrodružství to však zvládnete. Ačkoliv jsou v lese vizuální podmínky omezené, vždy se vám bude hodit i dalekohled. Nebo snad právě proto.

KDYŽ SPATŘÍTE ZPĚVÁKA

To je ten okamžik, který si zapíšete do paměti. Zásadní faktor totiž představuje vlastní zkušenost. Procvičovat můžete už předem doma, v autě nebo kdekoli jinde, když si budete pouštět hlasy ptáků nebo sledovat videa. Nenahradí to však „aha efekt“ v přírodě, který spojí dohromady sluchový a vizuální zážitek. „Aha, to je on!“ Takové momenty, kdy vás zpěv dovede až ke zpěvákovi, nikdy nezapomenete. Od té chvíle budou vaše zkušenosti narůstat, učení hlasů ptáků však nikdy neskončí. I pozorovatelé ptáků

s dlouholetými zkušenostmi jsou neustále podrobováni zkouškám, jestli dovedou rozpoznat zpěv, vábení nebo jiný hlasový projev nějakého ptáka. I oni potřebují trpělivost a dostatek času, aby pronikli do všech tajemství. Ptačí zpěv je velice různorodý a může být velmi individuální. Každý pták totiž zpívá svým vlastním způsobem.

JENOM PUBLIKUM

Přes veškeré nadšení nesmíme zapomínat na to, že ptáci nezpívají pro nás. Používají svou vlastní řeč, které prostě rozumějí mnohem lépe než my. Lokální dialekty a individuální rozdíly, varianty, nově vznikající strofy, to vše pro nás činí z ptačího zpěvu nerozluštitelnou hádanku. Vyznat se v něm představuje pro náš sluch i mozek velkou výzvu, na druhou stranu však také velkou zábavu. Pro ptáky je ovšem zpěv nezbytným kořením jejich sociálního života.

SPOLEČNĚ K CÍLI

KOMUNITA

Staré černobílé fotografie ukazují na to, že při pozorování ptáků byl vždy důležitý společný zážitek. Kdysi dávno se jednalo především o starší pány s dlouhými vousy a puškami, kteří zachmuřeně hleděli do fotoaparátu. Vzácně se mezi nimi nacházelo i několik dam. Činnost ve spolecích není pro každého a v současné době působí přírodovědná sdružení trochu staromódně. Přesto bych se za ně rád přimluvil, protože umožňují i v čistě digitální podobě neskutečně živou a produktivní výměnu mezi lidmi, kteří se zajímají o ptáky. Pozorování

ptáků se mezitím stalo i zálibou mnoha žen. Německé ornitologické soutěže Birdrace se v roce 2020 zúčastnilo více než 25 procent žen.

Komunita vám poskytne tipy ohledně zvláštních druhů nebo pěkných oblastí, funguje jako poradna při potížích s určováním ptáků a nabízí odpovědi na mnoho otázek, které při aktivním pozorování ptáků vyvstávají. Ještě lepší než digitální prostředí je však osobní setkávání, ideálně v místě bydliště. Na internetu najdete nespočet regionálních blogů, webových stránek, míst setkávání a exkurzí.

